

Nr 375.

Av herr **Lindmark**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 284, angående anslag till uppförande av byggnad för skogsproduktforskning m. m.

I proposition nr 284 angående anslag till uppförande av byggnad för skogsproduktforskning m. m. har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen, bland annat, att till nybyggnad för svenska träforskningsinstitutet anvisa ett reservationsanslag av 600.000 kronor.

Såsom av propositionen framgår skulle träforskningsinstitutet med centrallaboratorier förläggas till ett område nordväst om statens provningsanstalt å Norra Djurgården i Stockholm, något bortom tomten för den beslutade bränsletekniska försöksstationen. Såsom motiv för institutets förläggning till det föreslagna området har anförts, att mellan institutet och tekniska högskolan skulle etableras ett samarbete, innefattande bland annat, att en del av undervisningarna och övningarna vid högskolan skulle förläggas till institutets lokaler. Mot institutets förläggande till den föreslagna platsen ha betänkligheter anförts av riksmarskalksämberet, som hemställt, att en närmare undersökning måtte verkställas rörande lämpligheten av att förlägga den föreslagna byggnaden till annan plats.

Institutet skulle, såsom av namnet framgår, bedriva forskning rörande vårt lands skogsprodukter. Det synes då ligga nära till hands, att det samma borde förläggas till den del av vårt land, där de största skogstillgångarna äro tillfinnandes, d. v. s. till Norrland. Denna tanke har såvitt av propositionen framgår icke ens berörts under utredningsarbetet.

För ett förläggande av institutet till lämplig ort i Norrland, förslagsvis Härnösand, talar såsom nämnts i första hand den omständigheten att institutet där skulle ha bättre tillgång än i Stockholm till själva forskningsobjektet, skogen. Därtill kommer, att flertalet av våra skogsindustrier, vilka enligt förslaget skulle lämna ekonomiska bidrag till institutet, ligga i Norrland. Ytterligare torde ett förläggande av institutet dit medföra, att såväl avlöningssom omkostnadsanslag skulle kunna väsentligt nedbringas. Jag erinrar i detta hänseende om vad riksdagens revisorer anförts i sin år 1941 avgivna berättelse angående förläggande av ämbetsverk utom Stockholm. Slutligen skulle genom ett förläggande på sätt ovan föreslagits undvikas att opropor-tionerligt dyrbar och för andra ändamål välbehörlig mark toges i anspråk.

Mot dessa skäl synes det mig, som om de uppgivna skälen till institutets förläggande på i propositionen föreslagna plats väge ganska lätt. Givetvis

skulle de studerande vid tekniska högskolan kunna beredas tillfälle att deltaga i övningar och forskningsarbeten vid institutet på motsvarande sätt som skogshögskoleeleverna under studietiden inhämta praktisk skogskänedom vid Garpenberg.

Under återopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen vid beviljandet av ifrågavarande anslag måtte uttala, att institutet bör förläggas till den ort utom Stockholm, som Kungl. Maj:t efter ytterligare utredning må finna lämpligast.

Stockholm den 26 maj 1942.

Ewald Lindmark.